

تجربه گپ و گفت زنانه در جوکر

3 دی 1403

گفت و گو با مریم سعادت، بازیگری که راحت نمی خندد

به جرأت می‌توان گفت شهرتش با نقش «اعظم جمالی» در مجموعه «قصه‌های تابه‌تا» رقم خورد. او که در این سریال جزو بازیگران اصلی بود، در ۲۶ سالگی اولین نقش جدی و پررنگ خود را بخوبی ایفا کرد. ناگفته نماند که وی پیش از این کار خود را با عروسک‌گردانی آغاز و زمینه اصلی فعالیتش را این‌گونه انتخاب کرد تا اینکه برای بازی در نقش کوتاهی در سریال «آرایشگاه زیبا» توسط کارگردان این سریال یعنی مرضیه برومند انتخاب و سال ۱۳۶۹ وارد دنیای بازیگری شد.

درباره مریم سعادت حرف می‌زنیم؛ هنرمند پیشکسوتی که لحظات خاطره‌انگیزی برای مخاطبان عرصه تصویر رقم زده است و این روزها شاهد حضورش در دومین فصل بانوان «جوکر ۲؛ طبقه ۲۱» هستیم. همین موضوع بهانه‌ای شد تا با او گفت‌وگو کنیم که در ادامه می‌خوانید.

خانم سعادت در ابتدا برایمان از تجربه حضور خود در «جوکر ۲؛ طبقه ۲۱» بگویید و اینکه این برنامه چه جذابیت‌هایی برایتان داشت؟

برای شرکت در این برنامه هدفی مشخص داشتم؛ اینکه بگویم چرا می‌گویم خانم‌ها نمی‌توانند شاد باشند و به اصطلاح بگویند و بخندند. البته باید به این نکته اشاره کنم من فرد پرتنزی نیستم که بگویم جایم در این برنامه‌ها خالی بود. آدم شادی هستم اما نه آن‌گونه که با خود بگویم چرا مرا به این‌گونه برنامه‌ها دعوت نمی‌کنند. من بیشتر از هر زمان وقتی دیدم خانم‌ها قرار است در این مسابقه شرکت کنند، بسیار خوشحال شدم که بانوان نیز می‌توانند کنار یکدیگر بنشینند و گپ بزنند و خاطره تعریف کنند و مردم را بخندانند. به نظرم اتفاقی مبارک و درست و برنامه سالمی است. به من هم در این فصل خوش گذشت و کیف کردم و امیدوارم این برنامه با بازیگران زن دیگری ادامه داشته باشد.

مخاطب ایرانی شهره است به دیر خندیدن، حالا اگر خرق‌عادت‌ی هم اتفاق افتاده باشد که دیگر کار سخت‌تر می‌شود. «جوکر» در این چند فصل چقدر موفق به تحقق این امر شده است؟
بله، تعریف شما از مخاطب ایرانی درست است. من هم دیر می‌خندم و چه بسا شاید با تماشای یک فیلم، برنامه و یا تئاتر کم‌دی که می‌بینم، نفر آخری باشم که بخندم اما این‌گونه نیست که بخواهم جبهه بگیرم و اصلاً نخندم. اتفاقاً طنز موقعیت را بشدت دوست دارم و به آن واکنش نشان می‌دهم. در «جوکر ۲؛ طبقه ۲۱» بی‌نهایت و بی‌شمار طنز موقعیت پیش می‌آید و شاید همان بیشتر باعث خنداندن همه می‌شود.

چقدر زمان صرف آموزش کسانی که تاکنون تجربه این بازی را نداشته‌اند، می‌شود؟ چقدر با تیم نویسندگان برنامه برای تعریف خاطره و جوکرتایم و... تعامل داشتید و با آنها پیش می‌رفتید؟
این تعامل و همفکری با دوستان نویسنده به نظرم کار سختی نبود. چند جلسه با نویسندگان صحبت و سعی کردیم فکرایمان را به هم نزدیک کنیم. به عنوان مثال جوکرتایمی که آنها برای من در نظر داشتند با توجه به آن چیزی که بیشتر تجربه‌اش را دارم، بود. اما آن چیزی که در ذهنم بود، با دوستان مطرح

کردم و در نهایت همانی را که می‌خواستم، اجرا کردم. البته اساساً هر کاری راه و رسم خود و ضبط کار یک زمان مشخصی دارد که همه باید در کوتاه‌مدت به یک هماهنگی برسند. درست است که اکثر بازیگران با هم همکاری داشته‌اند و اساساً دوست و آشنا هستند، اما برنامه باید تبدیل به محفل گرمی شود تا بتوان از آن بهره برد. پس باید قبل از ضبط هر فصل دستورات عمل‌هایی داده و با هر کسی جلسه‌ای گذاشته شود تا اگر کسی ذهنیت اشتباهی دارد، پاک شود و همه روی یک مدار قرار بگیرند.

به نظر می‌رسد کم‌دین‌ها و بازیگران آثار طنز، به دلیل تجربیاتشان در شرایط تولید فیلم و سریال‌های کمدی و طنز و اهمیت کنترل خنده، در برنامه «جوکر ۲؛ طبقه ۲۱» هم توانایی بیشتری در خنداندن دیگران و کنترل خندیدن خودشان داشته باشند، نظر شما درباره این موضوع چیست؟

نکر این نکته خالی از لطف نیست، بازیگرانی که بیشتر در آثار کمدی کار می‌کنند، بیشتر می‌توانند خود را حفظ کنند و در خنداندن دیگران تبحر دارند. این امر طبیعی است که این هنرمندان در این زمینه بیشتر تخصص دارند و بهتر می‌توانند نتیجه بگیرند. البته من واقعاً این‌گونه نیستم با اینکه در آثار طنز زیادی حضور داشتم، اما راحت نمی‌خندم و به اصطلاح خوش‌خنده نیستم. اگرچه باز هم می‌گویم طنز موقعیت را بسیار دوست دارم و در این مسابقه نیز بارها و بارها طنز موقعیت پیش می‌آمد که کنترل خنده بسیار سخت بود.

یکی از اتفاقات قابل توجه این برنامه بهره بردن از بازیگرانی است که شاید این روزها کمتر در این عرصه حضور دارند. اساساً چقدر این برنامه می‌تواند منجر به ظهور و بروز استعدادهای طنز کمتر مورد توجه قرار گرفته، شود و به هنرمندان از یاد رفته فرصت درخشیدن بدهد؟

ترکیب بازیگرانی که به این مسابقه دعوت می‌شوند، بسیار مهم است. در حقیقت افرادی که برای هر فصل کنار یکدیگر قرار می‌گیرند باید بتوانند کار را برای خودشان مفرح و شاد و دوست داشتنی کنند تا حال خوبشان انعکاس پیدا کند و مردم از مسابقه لذت ببرند. حال در این‌گونه مسابقات ممکن است از کسانی بهره برده شود که این روزها کمتر در عرصه تصویر فعالیت دارند و این موقعیت برایشان فراهم می‌شود تا دوباره بتوانند بازگردند که بسیار خوب است و «جوکر ۲؛ طبقه ۲۱» می‌تواند چنین تأثیری داشته باشد.